

خنده

دکتر فریدون ضرغام
روانپژشک (اصفهان)

خنده جام می و زلف گره گیرنگار
ای بسا توبه که چون توبه حافظ بشکست

مردم باید یاد بگیرند که بخندند، زیرا این خنديدين از بسیاری چیزهای دیگر که به گوش جهانیان خوش‌نواتر و مهم‌تر جلوه می‌کند بهتر است.

می‌گیرد و کسی که بتواند به خودش بخندد، همواره موفق است، زیرا کسی که نتواند به خودش بخندد، در چنگال کبر و غرور اسیر است، حال آنکه کسی که می‌تواند به خودش بخندد حداقل از صفت فروتنی برخوردار می‌باشد، یاد بگیریم چگونه به خودمان بخندیم، چه به وسیله خودمان و چه به وسیله دیگران، خنده قید و بندهای روانی ما را از میان می‌برد و در عوض به خوشی‌های ما اضافه می‌کند. خندان بودن موجب می‌شود که با دیگران بیشتر معاشرت کنیم.

طوفان در مغز من:

کودکان و ناراحتی‌های عاطفی (ناراحتی دوقطبی و افسردگی):

ناراحتی عاطفی چیست؟

هر کسی بعضی مواقع احساس‌های غمگینی، تحریکی یا غصه

- خنده در حکم یک داروی مقوی برای جسم است.
- خنده عمر را طولانی می‌کند و کسانی که بیشتر می‌خندند عمری طولانی تر دارند.
- خنده قدرت ذهن و روحیه مارا بالا می‌برد. کسی گفت که فلان کار شدنی نیست، لیکن او بالخندی جواب داد ممکن است این کار نشدنی باشد، اما وی عقیده دارد که تا کاری را نیاز نموده است، این چنین درباره آن اظهار عقیده نکند».

«کار مشکل را یک دفعه و در آن واحد و فوری انجام می‌دهیم، کار غیرممکن را اندکی دیرتر» خوش‌بین بودن در مورد مشکلات و لبخندزدن به آن، موجب می‌شود که بانیروی بیشتری برای حل آن مشکلات اقدام کنیم. زندگی همواره به مردمانی که خیلی خودشان را می‌گیرند سخت

- غصه دارند، زیرا مغزشان مثل سایر کودکان کار نمی‌کند.
- گریزانند، سرگردانند، آیا آن‌ها بهتر خواهند شد.
- سپاس از دانستن اشتباه خود و امید به این که کمکی وجود دارد.

از خود می‌پرسند من بهتر می‌شوم؟

بله با کمک خانواده، دوستان و پزشک احساس بهتری می‌توانند داشته باشند.

- پزشک شماممکن است جهت درمان بیماری شمادارو بدهد.
- بعضی موقع ممکن است بیش از یک دارو احتیاج داشته باشید، یا انواع مختلف را امتحان نمایند بینید کدامشان بهتر است.

● پزشکان متخصص ممکن است با شما صحبت کنند و به شما کمک کنند که احساس بهتری داشته باشید.

- سایر کودکان مبتلا به اختلالات عاطفی و خانواده‌شان (یک گروه هم‌بازاری) می‌توانند به شما و خانواده کمک نمایند.

آیا این به این معنی است که من شخص بدی هستم: نه، شما شخص بدی نیستید، شما باعث این بیماری نشده‌اید، تقصیر از شما نیست. بعضی موقع ممکن است بیماری شمارا

دارد. موقعی که کودکان سالم‌اند، تندخویاغمگین‌اند، ممکن است دارای یک اختلال عاطفی باشند. یک اختلال عاطفی یک بیماری مغزی است، احساس‌ها، افکار و رفتارهای اختلالات عاطفی می‌توانند در زندگی کودک باعث دشواری گردد.

یک اختلال عاطفی:

- احساس‌های باقدرت، نظیر یک سیل، یک طوفان^(۱) یا حتی یک گردباد^(۲):

می‌تواند کودکی را برای هفته، یا ماه‌هادر تله عاطفی اندازد، یا از کوره در رفتن سریع از یک احساس یا فکری بدون دلیل به دیگری بپیوندد.

● یا کودکان را از چیزهای لذت‌بخش مانند رفتن به مدرسه یا بازی با سایر کودکان بازدارد.

● یا باعث گردد کودکان عملی را که می‌دانند اشتباه است یا راههایی که به خودشان بادیگران آسیب می‌رساند انجام دهند.

چگونگی احساس کودکانی که می‌دانند که دچار یک اختلال عاطفی اند؟

- می‌ترسند، شرمنده یا عصبانی‌اند و این پرسش که چرا من؟

مانده کارهایی را انجام دهید.

- به سرعت و بلندتر از هر کس دیگری صحبت می‌کنید و اگر کسی شمارا از پرگویی بازدارد پرخاشگر می‌شود.
- کارهای خطرناکی انجام می‌دهید.
- قدرت فکر کردن درباره بدنستان یا گرفتن توصیه‌های مخصوص راندارید.
- صدای‌هایی می‌شنوید که به شما چیزهایی می‌گویند یا اشخاص و چیزهایی را می‌بینید که احساس امنیت نمی‌کنید.
- افسرددگی چیست و چگونگی احساس آن؟
- افسرددگی یک احساس خیلی غمگین یا بد عنقی برای یک زمان طولانی است. ممکن است ضمن افسرددگی شما دارای حالات زیر باشید:
 - از چیزی لذت نبرید حتی چیزهایی که به کار بردنش لذت‌بخش است.
 - احساس غمگینی تا اندازه‌ای باعث گریستن شمامی شود.
 - احساس خشم دارید.
 - فکر می‌کنید یا می‌گویند که می‌خواهید بمیرید.
 - احساس تنها بی‌کردن، هیچ‌کس مراقب و مواظب من نیست.
 - به آسانی از کوره در رفتن و آشفته شدن.
 - قدرت خوابیدن نداشتند یا زیاد می‌خوابید.
 - دشواری برای دقت و توجه نمودن.

و ادار کند که کار اشتباهی را انجام دهید. به شما کمک می‌شود

که بگویید متأسفم یا ببخشید. از آن به بعد سعی می‌کنید این کار را دوباره انجام ندهید.

شور و سرخوشی چیست و چگونه احساس می‌گردد؟

شور و سرخوشی یک عاطفه هیجانی یا عصبانیتی است بالرژی بالا. این یک بخش از ناراحتی دوقطبی است، هم چنین به نام شور و افسرددگی^(۳) نامیده می‌شود.

در اختلال دوقطبی، تغییر عاطفه بین شور و سرخوشی (هیجانی و عصبانیت) و افسرددگی (غمگینی، بدخلقی و بعد عنقی) است، یا اینکه ممکن است هر دو با هم در یک زمان اتفاق بیفتند. این را به نام حالت مخلوط می‌نامند.

در حالت شور و سرخوشی شما نیرومندید:

● احساس شادی یا توهمندی‌های گوناگون در خصوص چیزهایی دارید که بیشتر اشخاص آن هاراند. ممکن است شما قادر نباشید که از خنده‌یدن به بعضی چیزها، خودداری نمایید.

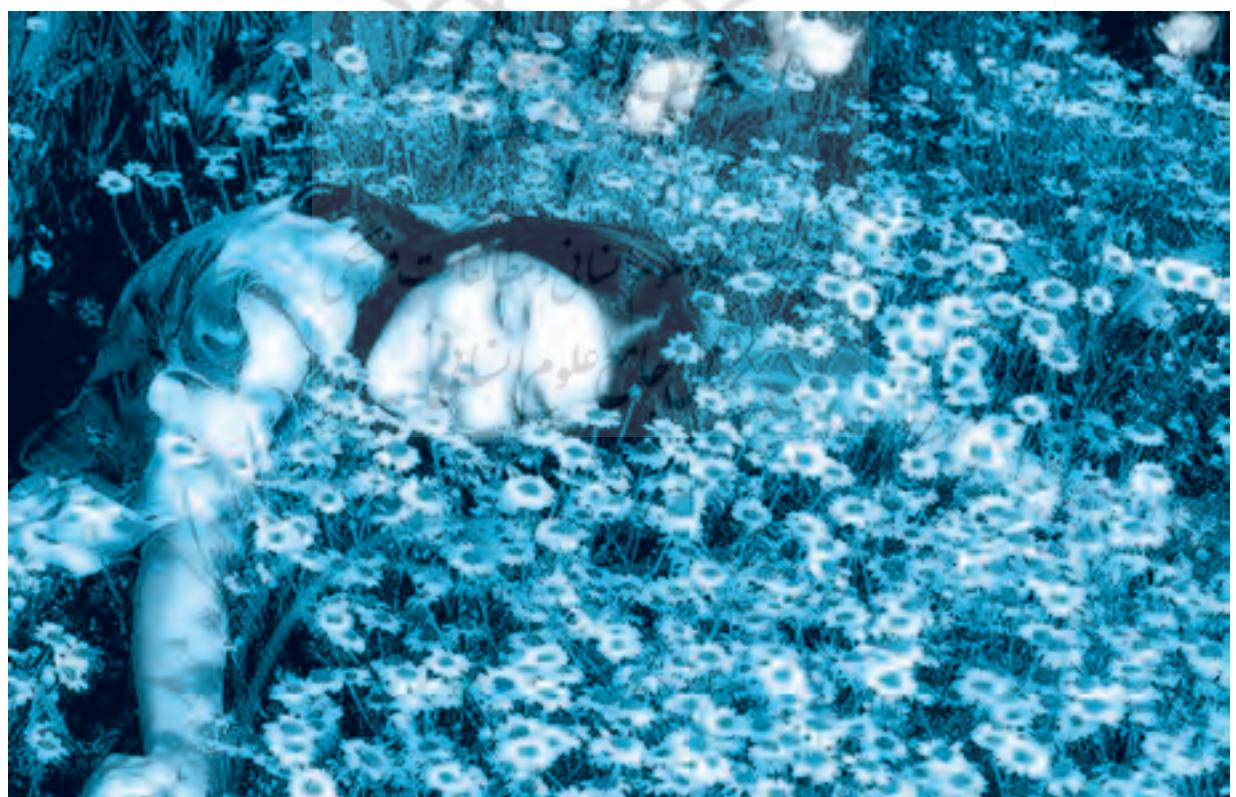
● احساس می‌کنید که قدرت‌های مخصوص دارید، مانند اینکه می‌توانید از زمین با پرواز کردن به مدرسه خود بروید.

● شما افکار زیادی در سرتان دارید، یا افکاری که سریع به سراغ شمامی آیند.

● قدرت نگهداری مغزتان راندارید که چه کار دارید می‌کنید.

● نمی‌خواهید زیاد بخوابید، یا می‌خواهید در تمام شب بیدار

- تنهایه سر نبرید کسی را پیدا کنید که با او صحبت کنید یا به آرامی با او در کنارش بنشینید.
 - من چه کار می‌توانم بکنم که سالم شوم:
 - به پزشک خود مراجعه و تحت درمان قرار گیرید.
 - به خاطر آورید، که زمانی طول می‌کشد تا احساس بهتری نماید.
 - دریابید که چه چیزی باعث بیماری شده، فکر کنید، به پدر، مادر و پزشک خود بگویید، اگر فشارهای روانی بر شما وارد شده بعد از آن می‌توانید به طور صحیح رهایی یابید.
 - درباره چگونگی احساس خودتان تصویرهایی بکشید یا بنویسید.
 - با سایر بچه‌ها صحبت کنید کسانی که بیماری مانند شما دارند.
 - به پدر و مادر خود یا آموزگاران بگویید که در مدرسه از چه برخوردهایی با دوستان ناراحت می‌شوید.
 - پیاده روی کنید، سوار دوچرخه شوید، به استخر شنا بروید.
 - غذاهای مقوی میل کنید، ورزش نمایید و زیاد بخوابید.
- احساس می‌کنید که بدن شما نسبتاً سنگین شده، شما به رحمت حرکت می‌کنید یا حرف می‌زنید ولی احساس نمی‌کنید که دوستانتان را دیده یا صحبت تلفنی داشته‌اید.
 - سردرد یا دل درد (معده درد) دارید.
 - من چه کار کنم اگر احساس اذیت کردن، یا کشتن خود را داشتم؟
- این گونه افکار یا احساسات در دنایک به علت بیماری ایجاد می‌گردد و هنگامی که احساس بهتری کردید از بین خواهد رفت. با اطمینان با پدر و مادر خود و پزشک خود موقعی که دچار چنین احساساتی هستید گفتگو کنید.
- درست و صحیح تر گفتن آن به یک فرد جوان است. اگر نمی‌خواهید با پدر یا مادرتان بگویید به عمو، دایی، دوست خانوادگی یا آموزگار خود بگویید. اگر کسی را ندارید که به او بگویید، با تلفن بررسی نامیدان، امدادرسانان، (شماره تلفن ۱۱۰) فعلی در ایران تماس بگیرید.
 - به الکل، داروها یا مخدورها که راهنمای هدفی برای شماندارند پناه نبرید.

- از روشنایی‌های زیاد، سروصدا، انبارهای بزرگ و گروههایی که می‌توانند تهدیدکننده باشد پرهیزید.
 - هرگز به کودک خود داروهای دیگران راند نهید. ابتدا با پزشک کودک خود مشورت کنید.
 - موسیقی مؤثر، آرامبخش، نوارها، استحمام، ماساژ که کمک به خواب رفتن می‌نماید استفاده شود.
 - بیشتر درباره‌ی میزان درمان فراگیرید که ارزش بسیار دارد.
- کارهایی که برای خودتان انجام می‌دهید:**
- به خاطر داشته باشید که شما عامل اختلال عاطفی کودک‌تان نیستید.
 - توجه نکردن به انتقادهای معمولی به وسیله دوستان، منسوبین و غریبه‌ها.
 - از خود مواظبت بنمایید، ورزش کنید، خوب و درست غذا بخورید، به اندازه کافی بخوابید.
 - اگر نمی‌توانید بخوابید یا خوب غذا بخورید، یاد چار اضطراب و نشانه‌هایی از حالات عاطفی هستید که «بسیاری از پدر و مادرها دارند» به روانپزشک مراجعه کنید.
 - اعتماد به نفس داشته باشید، از عقاید متخصص چندمورد را برای خود برگزینید، مواقعی که گفته‌های او برای شما احساس نمی‌شود مجدد از وی بپرسید.
 - امیدوار و پابرجا باشید تا تسلکین و آرامش یابید.
 - در گروه شرکت کنید و پدر و مادرهایی را پیدا کنید که دچار اختلالات عاطفی‌اند (اطلاعات بیشتر بعداً داده می‌شود).

- اگر احساس افسردگی می‌نمایید، به کسانی بگویید که افسرده هستید.
 - بیرون از خانه بروید، در آفتاب بمانید، به مناظر زیبای طبیعت توجه نمایید.
 - به موقع به رختخواب بروید و هر روز صبح به موقع بیدار شوید.
 - چنانچه بیماری شما شدت یافت به خاطر آورید که می‌توانید احساس خوب‌تری بنمایید.
 - هرگز نامید نباشید، امید را از دست ندهید.
- نصایح به پدر و مادر:**
- درباره‌ی ناراحتی‌های عاطفی و درمان افسردگی، ناراحتی دوقطبی و سایر بیماری‌هایی که ممکن است کودک شما داشته باشد مطالعه کنید.
 - یک رژیم روزانه برای مسائل عاطفی، انرژی رفتار، حالات مربوط به کودک شما، پاسخ درمان و خواب. این‌ها را با پزشک در میان گذارید.
 - آیا کودک شما توسط روانپزشک متخصص کودک و با تجربه در ابتدای ناراحتی‌های عاطفی ارزیابی شده؟
 - آیا توسط متخصص اعصاب و روان^(۴) یا روانشناس تربیتی از نظر یادگیری پنهانی و دشواری‌های آن که موجب فشار روانی او در مدرسه گردیده، ارزیابی شده.
 - از نظر خواب طبیعی و فعالیت‌های کودک به او کمک کنید.
 - از حالات فشار زایا جبر و زور اجتناب کنید، فیلم‌های ترسناک و خوف‌آور که تلویزیون نشان می‌دهد خودداری شود و آماده‌ی مانع شدن از حوادث اولیه و ضروری گردید.

● به روابط تکراری بین خانه و مدرسه یا یک دفترچه جلو و عقب،
تلفن کردن یا ... اهمیت ندهید.

● دسترسی نامحدود فرد جهت آشامیدن آب و حمام کردن.
● تشویق های رفتاری در: یادگیری، موسیقی کاردستی و
نوشته های ابتکاری.
● آرامش داشتن در مقابل کار منزل، اختصاص روش های
آزمایشی.

● برای انتقال های آرامش، باید وقت بیشتری داشت و قبل از
راهنمایی نمودن و به هر نوع تغییر به طور طبیعی.
● اجازه حرکات جسمی و تکرار آن در صورت احتیاج دانش آموز.
● مطلع بودن از تغییراتی که نیاز به علامت گذاری دارد از پدر و
مادر و پزشکان پرسید چه کاری بکنید و چگونه کمک نمایید؟
● درباره ناراحتی های عاطفی صحبت کنید به تمام
دانش آموزان آموزش دهید، به آنان اجازه نام بردن، تست
کردن لمس کردن اوراند هید.

نصایح برای آموزگاران:

- اختلالات عاطفی و مصرف داروهای تواند برای درمان کودک موثر باشد.
- حضور شما در کنار کودک موثر است.
- چاره سازی و تمرکز و دقت کودک را مورد توجه قرار دهید.
- حساسیت به نور، صدا و فشارهای روانی را در نظر داشته باشید.
- جهش و انرژی مناسب برای یادگیری را به کودک بیاموزید.
- به مرور زمان رفتار یک کودک روزانه، در فصل و در سال تحصیلی تغییرات فراوانی می نماید، توجه به این تغییر آرامش دهنده و سرنوشت ساز است.

بعضی کمک های استراتژی:

- به خودتان آموزش دهید، فراغیری درباره ناراحتی های عاطفی، سوء اثرات درمان های تجویز شده برای دانش آموز شما.

● معین کنید: زیاد حساس بودن بی حوصلگی، زورگویی کار خانه، نظم و ترتیب و فشاره را کاهش دهید.

- اغماس، کندی و پنهان کردن ها مربوط به خستگی، اضطراب، افسردگی و سایر نشانه هایی باشد.
- درخواست سرویس یادگیری یا استراتژی های کمک کننده به دانش آموزانی که دچار اختلالات عاطفی می باشند.
- به خاطر آورید که صدای کوتاه و یک آرامش، بسیار مؤثرتر از برخورد است (رویارویی).

پانوشت ها:

1-Tornado	1- طوفان
2-Hurricane	2- گردباد
3-Manic Depression	3- شور افسردگی
4-Neuropsychologist	4- متخصص اعصاب و روان